

योएलचे पुस्तक आणि लाओडिसीयेची सातव्या-दिवशी अॅडव्हेंटिस्ट मंडळी - क्रमांक सदतीस

Jeff Pippenger
2026-01-29

क्रमांक सदतीस

विलियम मिलर यांच्या स्वप्नात, आरंभीची “गडबड”, जेव्हा लोकांनी रत्नांना हात लावून त्यांना त्रास देण्यास सुरुवात केली, ती मिलर यांनी रत्ने एकत्र करून “या आणि पाहा” असे हाक मारण्यापूर्वी घडलेली नव्हती. ख्रिस्त, धूळ झाडणारा मनुष्य म्हणून, झाडूचा उपयोग करून कचरा बाहेर झाडतो, रत्ने एका फार मोठ्या पेटीत एकत्र करतो, आणि मग तो मिलर यांना “या आणि पाहा” असे म्हणतो. जेव्हा ख्रिस्त आपले झाडूचे कार्य आरंभ करतो, तेव्हा खोली रिकामी असते, कारण मिलर यांनी नोंदविले आहे की “एक दार उघडले, आणि एक मनुष्य खोलीत आला, तेव्हा लोक सर्वजण तेथून निघून गेले; आणि त्याच्या हातात धूळ झाडण्याचा ब्रश असल्यामुळे, त्याने खिडक्या उघडल्या, आणि खोलीतील धूळ व कचरा झाडण्यास सुरुवात केली.”

सर्व लोकांनी खोली सोडून गेल्यानंतर मळ झाडणारा मनुष्य त्या खोलीत प्रवेश करतो. २०२३ मध्ये मळ झाडणारा मनुष्य त्या रिकाम्या खोलीत प्रवेश केला, कारण एकशे चव्वेचाळीस हजारांच्या चळवळीचा भंग होऊन ती विखुरली गेली होती. २०१२ मधील हबक्कूकच्या पाठ्यांनी दर्शविलेली सत्ये कचऱ्याखाली गाडली गेली होती, आणि खोली रिकामी होती. मळ झाडणारा मनुष्य तोच आहे जो बाप्तिस्मा देणाऱ्या योहानानंतर आला, ज्याच्याविषयी योहान म्हणाला होता की त्याच्या हातात सूप आहे, आणि तो त्या सूपचा उपयोग करून आपले खळे पूर्णपणे स्वच्छ करील.

मी खरोखर तुम्हांला पश्चात्तापाकरिता पाण्याने बाप्तिस्मा देतो; परंतु जो माझ्या मागून येत आहे तो माझ्यापेक्षा अधिक सामर्थ्यवान आहे; त्याच्या पादत्राणांचा भार उचलण्यासही मी योग्य नाही; तो तुम्हांला पवित्र आत्म्याने आणि अग्नीने बाप्तिस्मा देईल. त्याचे सूप त्याच्या हातात आहे, आणि तो आपले खळे पूर्णपणे स्वच्छ करील, आणि आपला गहू कोठारात जमा करील; परंतु भुसा तो न विझणाऱ्या अग्नीने जाळून टाकील. मग येशू गालीलहून योहानकडे, त्याच्याकडून बाप्तिस्मा घेण्यासाठी, यर्देनजवळ आला. मत्तय ३:११-१३.

गालील हे एका वळणबिंदूचे प्रतीक आहे, आणि यरदेनवरील ज्या ठिकाणी येशू बाप्तिस्मा घेण्यासाठी आला त्या ठिकाणाचे नाव बेथाबरा आहे; त्याचा अर्थ “ओलांडण्यासाठीची नौकाघाट” असा होतो, आणि ते प्राचीन इस्राएलने प्रतिज्ञात देशात प्रवेश करण्यासाठी ओलांडले त्या स्थळाची खूण करून दाखवते. येशूचा बाप्तिस्मा झाला तेव्हा, तो मग येशू ख्रिस्त झाला. गालील, यरदेन, बेथाबरा आणि येशूचे ख्रिस्त होणे—हे सर्व एका युगव्यवस्थेतील बदलावर भर देतात; आणि दार हेही त्याचाच अर्थ दर्शवते, विशेषतः फिलदेल्फियातील लोकांसाठी, ज्यांना उघडणाऱ्या आणि बंद करणाऱ्या दाराची किल्ली देण्यात आली आहे.

आणि फिलाडेल्फिया येथील मंडळीच्या दूताला लिही: जो पवित्र आहे, जो सत्य आहे, ज्याच्याजवळ दावीदाची किल्ली आहे, जो उघडतो आणि कोणीही बंद करीत नाही; आणि बंद करतो व कोणीही उघडीत नाही; तो असे म्हणतो: मला तुझी कृत्ये ठारूक आहेत; पाहा, मी तुझ्यापुढे एक उघडे दार ठेवले आहे, आणि ते कोणीही बंद करू शकत नाही; कारण तुझ्याजवळ थोडे सामर्थ्य आहे, आणि तू माझे वचन पाळले आहेस, आणि माझ्या नावाचा इन्कार केला नाहीस. प्रकटीकरण ३:७, ८.

जेव्हा ख्रिस्ताने “दार” “उघडले” आणि “खोलीत प्रवेश केला,” तेव्हा ती खोली “त्याची खोली” होती, कारण तो “आपले खळे” पूर्णपणे स्वच्छ करतो. जर ते त्याचे खळे असेल, तर ती त्याची खोली आहे.

“कफरनहूम येथे येशू आपल्या ये-जा करणाऱ्या प्रवासांच्या मधल्या काळात राहत असे, आणि ते ‘त्याचे स्वतःचे नगर’ म्हणून ओळखले जाऊ लागले. ते गालील समुद्राच्या किनाऱ्यावर होते, आणि गेन्नेसरेतच्या सुंदर मैदानाच्या सीमेच्या जवळ, किंबहुना प्रत्यक्ष त्यावरच होते.” द डिझायर ऑफ एजेस, 252.

तो आपल्या गव्हाचे संकलन करण्यासाठी, तसेच तण गोळा करून ते जाळण्यासाठी आपल्या कक्षात प्रवेश करतो. गालील, यर्देन, बेथाबारा, बाप्तिस्मा, योहानपासून येशूकडे झालेला संक्रमण यांद्वारे दर्शविलेला व्यवस्थाकाळातील बदल, लाओदीकियाच्या युद्धरत मंडळीपासून फिलादेल्फियाच्या विजयी मंडळीपर्यंतच्या संक्रमणाशी सुसंगत आहे. तो जुलै 2023 मध्ये आपल्या कक्षात प्रवेश केला. मिलरने 18 जुलै 2020 च्या गडबडीत आपले डोळे मिटले होते, आणि जेव्हा त्याने डोळे उघडले, तेव्हा कक्ष लोकांपासून रिकामा होता; सत्य चुकांच्या खाली गाडले गेले होते, आणि मग धूळ झाडणाऱ्या मनुष्याने खिडक्या उघडल्या व कचरा बाहेर झाडण्यास सुरुवात केली.

“‘ज्याच्या हातात त्याचे सुप आहे, आणि तो आपले खळे पूर्णपणे स्वच्छ करील, आणि आपले गहू कोठारात जमवील.’ मत्तय 3:12. हा शुद्धीकरणाच्या काळांपैकी एक होता. सत्याच्या वचनांद्वारे भुसा गव्हापासून वेगळा केला जात होता. ताडना स्वीकारण्यास ते अतिशय व्यर्थाभिमानी व आत्मधर्मी होते, आणि नम्रतेचे जीवन स्वीकारण्यास जगप्रेमी असल्यामुळे, अनेक जण येशूपासून दूर वळले. आजही अनेक जण हेच करित आहेत. कफरनहूम येथील सभास्थानातील त्या शिष्यांची जशी परीक्षा झाली होती, तशीच आज आत्म्यांची परीक्षा होत आहे. जेव्हा सत्य हृदयावर आणले जाते, तेव्हा त्यांना दिसते की त्यांचे जीवन देवाच्या इच्छेनुसार नाही. त्यांना स्वतःमध्ये संपूर्ण परिवर्तनाची आवश्यकता दिसते; परंतु ते आत्मत्यागाचे कार्य हाती घेण्यास तयार नसतात. म्हणून त्यांच्या पापांचा उलगडा झाल्यावर ते क्रुद्ध होतात. ‘हे वचन कठीण आहे; हे कोण ऐकू शकेल?’ अशी कुरकुर करित जसे ते शिष्य येशूला सोडून गेले, तसेच ते दुखावले जाऊन निघून जातात.” — द डिझायर ऑफ एजेस, 392.

२०२३ च्या शेवटच्या दिवशी, जो २०२४ च्या पहिल्या दिवसाला स्पर्श करतो, यहूदाच्या वंशातील सिंहाने स्वतःविषयीच्या प्रकटीकरणाची मोहोर क्रमाक्रमाने उघडण्यास आरंभ केला. दानिएल बारा मधील मोहोर उघडण्याच्या त्रिस्तरीय परीक्षेच्या प्रक्रियेनुसार, त्यानंतर तीन परीक्षा असतील, ज्यांचे प्रतिनिधित्व “शुद्ध केलेले, शुभ्र केलेले आणि परीक्षित” असे आहे.

आणि तो म्हणाला, जा, दानिएल; कारण ही वचने समाप्तीच्या काळापर्यंत बंद व मुद्रांकित ठेवलेली आहेत. पुष्कळ जण शुद्ध केले जातील, शुभ्र केले जातील, आणि परीक्षित केले जातील; परंतु दुष्ट दुष्टपणे वागतील; आणि दुष्टांपैकी कोणीही समजणार नाही; पण ज्ञानी समजतील. दानिएल 12:9, 10.

पहिला देवदूत शुद्धीकरणाचे प्रतिनिधित्व करतो, कारण दोषी ठरलेला पापी अंगणातील बलिदानावर आपली पापे ठेवतो, जिथे तो रक्ताद्वारे नीतिमान ठरविला जातो.

त्यानंतर रक्त पवित्र स्थळी नेले जाते, जिथे पवित्रतेच्या पवित्रीकरणाची प्रक्रिया अंगणातून आलेल्या रक्ताच्या धुलाईद्वारे शुभ्र केली जाते असे दर्शविले जाते. तेथे जे रक्ताद्वारे आणि आपल्या साक्षीच्या वचनाद्वारे जय मिळवितात, त्यांच्यामध्ये नीतिमत्त्व प्रकट होते.

त्यानंतर त्यांची परीक्षा घेतली जाते, आणि शेवटच्या दिवसांत ते बाबेलमधील इतर सर्व ज्ञानी पुरुषांपेक्षा दहापट उत्तम आढळतात. तिसरी परीक्षा ती आहे ज्यामध्ये त्यांचे परमपवित्र स्थानी गौरवीकरण होते आणि कथित ज्ञानी पुरुषांच्या दुसऱ्या वर्गापासून त्यांना वेगळे ओळखले जाते. ती तिसरी परीक्षा म्हणजे रविवारचा कायदा होय, आणि पहिली परीक्षा म्हणजे पायाभूत तत्वांकडे परत येण्याचे पहिल्या देवदूताचे आवाहन होय; कारण पुढील पायरीमध्ये मंदिर उभारले जाते. ती पुढील पायरी म्हणजे दुसऱ्या देवदूताचा विभक्तीकरणाचा संदेश होय, ज्याच्या पाठोपाठ तिसऱ्या देवदूताची कसोटी येते.

२०२३ मध्ये, पहिला दूत ११ ऑगस्ट, १८४० रोजी जसा आला होता तसाच आला, जेव्हा तो दुसऱ्या धिक्काराच्या इस्लामाचा संदेश घेऊन खाली उतरला होता. तो १/११ प्रमाणेच खाली उतरला, तिसऱ्या धिक्काराच्या इस्लामाचा संदेश आणि जुन्या मार्गाकडे परत येण्याचे आवाहन घेऊन. ११ ऑगस्ट, १८४० रोजी दुसऱ्या धिक्काराचा संदेश पूर्ण झाला तेव्हा मिलराइट इतिहासाच्या पायाभूत गोष्टी स्थापित झाल्या. त्यानंतर प्रकटीकरण ग्रंथाच्या दहाव्या अध्यायातील दूत खाली उतरला; अशा रीतीने त्याने प्रकटीकरण ग्रंथाच्या अठराव्या अध्यायातील दूताच्या अवतरणाचे आणि तिसऱ्या धिक्काराच्या आगमनाचे प्रतीकत्व दर्शविले.

११ ऑगस्ट, १८४० रोजी घातलेल्या पायाभरणीशी संबंधित ऐतिहासिक व्यक्ती म्हणजे जोसाया लिच. “जोसाया” या नावाचा अर्थ “देवाची पायाभरणी” असा आहे; आणि पवित्र इतिहासातील राजा जोसाया हा जोसायाच्या सुधारणेचे प्रतिनिधित्व करतो, ज्यामध्ये मंदिरातील कचऱ्यामध्ये गाडलेला मोशेचा शाप शोधून काढण्याचा समावेश होता, जसे मिलरचे दागिने खोलीत गाडले गेले होते.

राजा योशिया मेगिदो येथे मरण पावला; तेच प्रकटीकरण ग्रंथाच्या सोळाव्या अध्यायातील आर्मगेदोन होय. यराबामाने बेथेल आणि दान येथे दोन वेद्या उभारल्या तेव्हा आज्ञाभंग करणाऱ्या संदेष्ट्याने घोषित केलेल्या भविष्यवाणीची पूर्तता म्हणजे योशियाची सुधारणा होय. तो आज्ञाभंग करणारा संदेष्टा गाढव आणि सिंह यांच्या मध्ये मरण पावला. राजा योशिया याचे नावानिशी पूर्वीच भाकीत करण्यात आले होते, आणि त्याची सुधारणा ही त्या भाकीताचा एक भाग होती; त्या भाकीतात हेही समाविष्ट होते की भावी राजा योशिया त्या अगदी वेदीचा विध्वंस करील, जिथे आज्ञाभंग करणाऱ्या संदेष्ट्याने दुष्ट राजा यराबामाचा सामना केला होता.

योशियाह याचा अर्थ देवाचा पाया असा होतो, आणि राजा योशियाने आपल्या राज्यकारभाराच्या सुमारे ३४० वर्षे आधी दिलेली भविष्यवाणी पूर्ण केली. त्याने एका पुनरुज्जीवन व सुधारणेचे नेतृत्व केले, जे अखेरीस त्या वेदीपर्यंत पोहोचले जिथे यहुदातील संदेष्ट्याने राजा यरोबामाला सामोरे जाऊन धिक्कारले होते. तेथे पोहोचल्यावर, योशियाने ती वेदी खाली पाडली, जसे भविष्यवाणीत सांगितले होते की तो करील. यरोबामाच्या त्या दोन वेद्या यरुशलमातील मंदिराच्या हेतुपूर्वक बनविलेल्या बनावट प्रतिरूपे होत्या; इतकेच नव्हे तर यरोबामाने बनावट सणांचे दिवसही प्रस्थापित केले. असे करून, तो फक्त तेच करीत होता जे अहरोनाने सुवर्णवासराच्या प्रसंगी केले होते. अहरोनाचे बंड प्राचीन इस्राएलच्या पवित्र इतिहासाच्या पायाशी होते. ते त्या वेळी घडले जेव्हा मोशे व्यवस्था स्वीकारत होता, जी देवाच्या राज्यकारभाराचा पाया आहे.

अहरोनाचे बंड हे एक पायाभूत बंड होते, आणि जेव्हा यरोबामाने उत्तरेकडील दहा वंशांना इस्राएल म्हणून स्थापन केले, तेव्हा त्याची पुनरावृत्ती झाली. मोशेने अहरोनाला धिक्कारले, आणि ख्रिस्त ओमेगा याच्या संबंधात मोशे हा अल्फा, किंवा पायाभूत तत्त्व आहे. अहरोन आणि मोशे हे पायाभूत बंडातील दोन वर्गांचे प्रतिनिधित्व करतात, आणि मोशेच्या बाजूने उभे राहिलेले वीर—लेवीय—हा तिसरा वर्ग आहे. राजा यरोबाम आणि यहुदाहून आलेला संदेष्टा हे उत्तरेकडील राज्याच्या पायाभूत बंडातील दोन वर्ग आहेत, आणि पुन्हा एकदा लेवीय हेच वीर ठरतात.

यरोबामाच्या मूलभूत बंडाच्या वेळी यहुदाहून आलेल्या संदेष्ट्याने त्याला धारेवर धरले आणि “देवाचा पाया” असे नाव असणाऱ्या एका राजाविषयी—योशीयाविषयी—भविष्यवाणी केली. भाकीत केलेल्या त्या सुधारणेच्या परिपूर्तीमध्ये हे समाविष्ट होते की, जेव्हा योशीयाने आपले पुनरुज्जीवन व सुधारणा आरंभ केली, तेव्हा मोशेचा शाप शोधण्यात आला; आणि मोशेच्या पवित्र शब्दांचे वाचन यामुळे आधीच सुरू झालेल्या पुनरुज्जीवन व सुधारणेला सामर्थ्य प्राप्त झाले. योशीय, स्पष्टपणे एक भविष्यसूचक प्रतीक, अशा पुनरुज्जीवन व सुधारणेचे प्रतिनिधित्व करतो की ज्याला मोशेच्या लेखनांतील एखादी भविष्यवाणी शोधण्यात आल्यावर सामर्थ्य प्राप्त होते.

राजा यराबामाच्या कथेमधील मूलभूत बंडाचे प्रतिनिधित्व इस्राएलच्या राजाद्वारे केले जाते; तसेच यहुदाहून पाठविण्यात आलेल्या त्या संदेष्ट्याद्वारेही, जो यराबामाच्या मूलभूत बंडाविरुद्ध दैवी जाहीरवाणी घेऊन आला होता, आणि यहुदाकडे परतताना कोणता मार्ग टाळावयाचा हे दर्शविणाऱ्या सूचनाही त्याला देण्यात आल्या होत्या. यहुदाहून आलेला तो संदेष्टा यराबामाने थांबण्याची केलेली विनंती नाकारतो; परंतु त्यानंतर तो बेथेलच्या खोल्या संदेष्ट्याचे

आमंत्रण स्वीकारतो, आणि अशा रीतीने आपले भाग्य निश्चित करून टाकतो. तो आज्ञाभंग करणारा संदेष्टा गाढव आणि सिंह यांच्या मधोमध मरेल, आणि नंतर त्याला त्या खोट्या संदेष्ट्याच्या कबरीत पुरले जाईल.

११ ऑगस्ट, १८४० रोजी दुसऱ्या धिक्काराविषयीची भविष्यवाणी पूर्ण झाली, आणि अॅडव्हेंटिझमची पायाभरणी घातली गेली. जोसायाह लिच यांनी १८३८ मध्ये ही भविष्यवाणी मांडली, आणि त्यानंतर ११ ऑगस्ट, १८४० च्या दहा दिवस आधी त्यांनी आपल्या गणनांना अधिक अचूक केले व ११ ऑगस्ट, १८४० हा दिवस ऑटोमन सार्वभौमत्वाचा अंत होण्याचा दिवस म्हणून भाकीत केला, जे दुसऱ्या धिक्कारातील इस्लामविषयक भविष्यवाणीच्या परिपूर्तीमध्ये होते.

राजा योशिया अंतिम पुनरुज्जीवन व सुधारणा यांचे प्रतीक आहे, कारण प्रत्येक संदेष्टा पूर्वीच्या कोणत्याही दिवसांपेक्षा उत्तरकाळाविषयी अधिक थेट बोलतो. राजा योशिया अंतिम पुनरुज्जीवन व सुधारणा यांचे प्रतीक आहे, आणि ती सुधारणा बायबलमध्ये एका भविष्यवाणीद्वारे मांडण्यात आली आहे. योएलचे पुस्तक त्या अंतिम पुनरुज्जीवन व सुधारणेची ओळख करून देते, जी त्यांच्यामध्ये घडते जे एक लाख चव्वेचाळीस हजार असतील. योशियाचे पुनरुज्जीवन दोन टप्प्यांचे होते; ते आरंभ झाले, आणि मग एक भविष्यवाणी उघड करण्यात आली, ज्यामुळे त्या कार्यास अधिक गती मिळाली. हे दोन टप्पे म्हणजे प्रारंभीचा व उत्तरकालीन पाऊस होत, जसे योएलच्या पुस्तकात मांडले आहे, आणि प्रेरितांची कृत्ये या पुस्तकात पूर्ण झाले, आणि नंतर मिलेराइट इतिहासात पुन्हा पूर्ण झाले.

अहरोन, राजा यारोबाम आणि यहूदाहून आलेल्या संदेष्ट्यांच्या—राजा योशियापासून पुढे जोशाया लिचपर्यंत—मूलभूत बंडांच्या प्रसंगी, तो मूलभूत परीक्षेबाबतच्या साक्षीची एक रेषा ओळखतो. मूलभूत परीक्षा ही पहिली परीक्षा आहे; तिच्यानंतर शिखरशिळा बसविली जाते तेव्हा मंदिराची परीक्षा येते. त्यानंतर तिसरी परीक्षा, म्हणजेच कसोटीची परीक्षा, येते.

सोन्याच्या वासरापासून, बेथेल व दान येथील यारोबामच्या वेदिकांपर्यंत, राजा योशियापासून योशिया लिचपर्यंत, 9/11 च्या मूलभूत परीक्षेकडे नेणाऱ्या भविष्यवाणीतील पावलांची एक मालिका दर्शविली जाते. 9/11 रोजी न्यू यॉर्कमधील महान इमारती कोसळल्या तेव्हा, तिसऱ्या धिक्काराची एक भविष्यवाणी ओळखली गेली, जी जुन्या मूलभूत मार्गाकडे परत येण्याचे आवाहन करणारी परीक्षा होती; कारण 11 ऑगस्ट, 1840 आणि 9/11 यांतील समांतरता पाहण्याची निवड करणाऱ्या कोणत्याही लाओदिकियातील सातव्या-दिवसाच्या अॅडव्हेंटिस्टाला ती दिसू शकत होती. सर्वसाधारणपणे सत्य ठरणान्या कटकारस्थानांच्या सिद्धांतांच्या या दिवसांत 9/11 मध्ये अल कायदाच्या सहभागाविषयी वारंवार प्रश्न उपस्थित केला जातो, परंतु अल कायदा याचा अर्थ "पाया" असा आहे, आणि काळाच्या समाप्तीपूर्वी एका वर्षी, 1989 मध्ये, त्यांनी एक संघटना म्हणून सुरुवात केली; प्रत्यक्षात 11 ऑगस्ट, 1988 रोजी.

पायाभरणीच्या भविष्यसूचक प्रतीकात्मकतेविषयीचे हे तपशील लक्षात आले नाहीत, तर बरेच काही हरवून जाते. 9/11 रोजी पहिल्या टप्प्यात पायाभरणी करण्यात आली. दुसऱ्या टप्प्यात, शिरोशिला बसविली जाते तेव्हा मंदिर पूर्ण होते. तिसरा टप्पा म्हणजे रविवारच्या कायद्याचे बंद दार. 9/11 पासून रविवारच्या कायद्यापर्यंत हा संदेश मुख्यतः लाओदिकेयन सातव्या-दिवशी अॅडव्हेंटिस्टांकडे निर्देशित आहे, कारण न्याय देवाच्या घराण्यापासून सुरू होतो, आणि रविवारच्या कायद्याच्या वेळी देवाच्या घराण्यासाठी तो समाप्त होतो. तेथे आणि त्या वेळी लाओदिकेयन सातव्या-दिवशी अॅडव्हेंटिझमला वगळून पुढे गेले जाते; जसे मिलराइट इतिहासात प्रोटेस्टंटाना, आणि ख्रिस्ताच्या इतिहासात यहूदांना, आणि मोशेच्या इतिहासात चाळीस वर्षांच्या काळात जे मरण पावले त्यांना वगळून पुढे गेले गेले होते.

9/11 चे तिसरे शाप 11 ऑगस्ट, 1840 च्या दुसऱ्या शापाद्वारे प्रतिरूपित झाले होते, आणि त्या स्तरावर दोन्ही मार्गाचिन्हे गाढवाने दर्शविली जातात, जे बायबलमधील भविष्यवाणीत इस्लामचे पहिले प्रतीक आहे. रविवारचा कायदा हा पशूची खूण आहे, आणि त्या पशूचे प्रतिनिधित्व अनेकदा सिंहाने केले जाते; अशा रीतीने तो यहूदाच्या वंशातील सिंहाची बनावट नक्कल करतो. रविवारचा कायदा हा सिंह आहे, आणि यहूदाहून आलेला आज्ञाभंग

करणारा संदेष्टा गाढव आणि सिंह यांच्या दरम्यान मरण पावला, आणि त्याला बेथेलच्या खोट्या संदेष्ट्याच्या त्याच थडग्यात पुरण्यात आले. तो 9/11 पासून रविवारच्या कायद्यापर्यंतच्या भविष्यवाणीच्या कालखंडात मरण पावला, जो गाढवापासून सिंहापर्यंतचा भविष्यवाणीचा कालखंड आहे. तो परीक्षेचा कालावधी म्हणजे बेथेलच्या खोट्या संदेष्ट्याचे थडगे होय, ज्याने यहूदाहून आलेल्या आज्ञाभंग करणाऱ्या संदेष्ट्याला आपल्या स्वतःच्या थडग्यात पुरविले.

यरोबामाचे राज्य, जे यरुशलेम आणि मंदिर जिथे आहे त्या यहूदाच्या राज्याची एक बनावट प्रतिमा म्हणून दर्शविले गेले आहे, ते मिलराइट इतिहासातील त्या प्रोटेस्टंटंचे प्रतिनिधित्व करीत होते, जे आता देवाचे लोक राहिले नव्हते. ११ ऑगस्ट १८४० आणि २२ ऑक्टोबर १८४४ च्या बंद दरवाजादरम्यान त्यांनी आपल्या करारनियुक्त ओळखीचा गमाव केला. तो इतिहास 9/11 पासून रविवारच्या कायद्यापर्यंत समांतर ठरतो, आणि याच कारणास्तव, यहूदाचा आज्ञाभंग करणारा संदेष्टा, बेटेलच्या खोटारड्या संदेष्ट्याद्वारे प्रतिनिधित्व केलेल्या धर्मत्यागी प्रोटेस्टंटंप्रमाणेच, त्याच कबरीत पुरला जातो.

एकूणात राजा योशिया हा एक चांगला राजा होता, परंतु तो मेगिदो येथे मरण पावला, आणि हे अर्मागदोनाशी स्पष्ट व थेटपणे लागू होते. नेकोचा इशान्याचा संदेश स्वीकारण्यास नकार देऊन तो मार्गभ्रष्ट झाला. नेको, मिसराचा राजा, आणि म्हणून दक्षिणेचा राजा, हा उत्तरेचा राजा बाबेल याच्याशी युद्ध करण्यासाठी जात होता. योशिया त्या यहूदी लोकांचे प्रतिनिधित्व करतो जे अर्मागदोनात मरतात, कारण त्यांनी दानियेल 11:40-45 मधील दक्षिणेचा राजा आणि उत्तरेचा राजा यांच्या युद्धाविषयीचा इशान्याचा संदेश नाकारला. तो संदेश 9/11 रोजी पाया बनला.

पहिली परीक्षा म्हणजे पहिल्या देवदूताचे पायाभूत तत्त्वांकडे परत येण्याचे आवाहन होय.

दुसरी कसोटी म्हणजे विभक्त होऊन मंदिर पूर्ण करण्यासाठी दुसऱ्या देवदूताची हाक.

तिसरी परीक्षा ही शिक्का किंवा चिन्ह यांची तिसऱ्या देवदूताची कसोटी आहे.

पहिली परीक्षा ही पायाभूत तत्त्वांवरील परीक्षा आहे, आणि २०२४ मध्ये सब्बाथ झूम सभामध्ये सहभागी असलेल्यांपैकी साधारण अर्धे लोक १८४३ च्या चार्टवर दर्शविलेल्या एकमेव शिकवणीविषयक युक्तिवादामुळे निघून गेले. तो युक्तिवाद त्या प्रतीकाविषयी होता, जे उत्तरकाळात देवाच्या लोकांच्या दर्शनाची स्थापना करते. मिलराइट वादात प्रोटेस्टंटंचा असा दावा होता की अँटिओकस एपिफेनेस, किंवा इस्लाम, हीच ती सत्ता आहे जी स्वतःचा गौरव करून उंचावते, आणि पडते, ज्यायोगे दानियेल अकरा अध्यायाच्या चौदाव्या वचनातील दर्शनाची स्थापना होते.

आणि त्या काळात दक्षिणेच्या राजाविरुद्ध अनेक जण उठून उभे राहतील; तसेच तुझ्या लोकांतील दरोडेखोर दर्शन स्थापन करण्यासाठी स्वतःस उंचावतील; परंतु ते पडतील. दानियेल 11:14.

इस्लाम किंवा अँटिओकस एपिफेनेस हे तुझ्या लोकांचे लुटारू होते काय, की मिलरने ओळखल्याप्रमाणे ते रोम होते? मिलरने हे समजले होते की मूर्तिपूजकत्व आणि पोपसत्तावाद यांच्या उजाड करणाऱ्या सत्ता या दोन्ही स्वतःला उंचावणाऱ्या, पडलेल्या, आणि देवाच्या लोकांचे लुटारू असलेल्या त्या एकाच सत्ताच होत. हा युक्तिवाद त्या आलेखावर दर्शविला आहे, जो "देवाच्या हाताने निर्देशित" होता आणि "त्यात बदल करू नये," आणि हबक्कूकच्या दोन्ही पट्टिकांपैकी अशी एकमेव मांडणी आहे जी अशा एका घटनेची ओळख करून देते, ज्याचा भविष्यवाणीच्या वचनात कोणताही थेट संदर्भ नव्हता. त्या आलेखातील तो संदर्भ देवाच्या भविष्यवाणीच्या वचनाच्या विभक्त करणाऱ्या सामर्थ्याचे प्रतीक म्हणून त्या मूलभूत युक्तिवादाला अधोरेखित करण्यासाठी होता.

२०२४ मध्ये, मिलेराइटांनी जसे अत्यंत समर्थपणे प्रतिपादन केले होते, त्याप्रमाणे दृष्टांत स्थापन करणारे रोम आहे, संयुक्त संस्थाने नव्हेत, हा सत्यार्थ न समजल्यामुळे झूम गटातील साधारणतः निम्मे लोक निघून गेले.

२०२३ मध्ये आरंभ झालेली शुद्धीकरणाची प्रक्रिया तेव्हा सुरू झाली, जेव्हा ख्रिस्त आपल्या पाखडणीसह त्या कक्षात प्रवेश केला; आणि ती पाखडणी म्हणजे त्याच्या सत्यवचनांचा निर्देश होय. तो आपल्या कक्षात प्रवेश केला तेव्हा तो मनुष्यांपासून रिकामा होता; म्हणून प्रभूचा मार्ग सिद्ध करण्यासाठी त्याने अरण्यात एक वाणी उभी केली. ती वाणी

कराराच्या दूतासाठी मार्ग सिद्ध करावयाची होती, म्हणजेच त्याने आपल्या मंदिरात—एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या आपल्या मंदिरात—अकस्मात यावे.

मग २०२४ मध्ये पहिली परीक्षा आली—पायाभूत गोष्टींची परीक्षा, दृष्टी कोण स्थापन करतो याची परीक्षा—ती दृष्टी जी अवशिष्टांना मुद्रांकित करते. अवशिष्टांना मुद्रांकित करणारी अंतर्गत दृष्टी म्हणजे दहाव्या अध्यायातील ख्रिस्ताची दृष्टी; आणि बाह्य दृष्टी ती आहे जी ख्रिस्तविरोधकाद्वारे स्थापन केली जाते, आणि तो ख्रिस्तविरोधक म्हणजे रोम आहे. ख्रिस्ताची अंतर्गत दृष्टी आणि ख्रिस्तविरोधकाची बाह्य दृष्टी. मुद्रांकन म्हणजे सत्यात स्थिर होणे—आध्यात्मिकदृष्ट्या आणि बौद्धिकदृष्ट्याही; आणि दहाव्या अध्यायातील अंतर्गत दृष्टी ही आध्यात्मिक आहे, तर अकराव्या अध्यायातील बाह्य दृष्टी ही बौद्धिक आहे. दोन्ही दृष्टींची समज आणि त्यास अनुरूप अनुभव हे मुद्रांकित होऊ इच्छिणाऱ्या कोणत्याही व्यक्तीसाठी आवश्यक निकष आहेत, जसे दानिएलच्या दहाव्या अध्यायाच्या पहिल्या वचनात दानिएलने प्रतिनिधित्व केले आहे.

पारसचा राजा कोरेश याच्या तिसऱ्या वर्षी दानीएलास, ज्याचे नाव बेल्लशस्सर असे ठेवले होते, एक गोष्ट प्रकट झाली; आणि ती गोष्ट सत्य होती, परंतु नियुक्त काळ दीर्घ होता; आणि त्याने ती गोष्ट समजून घेतली, आणि त्या दर्शनाचा अर्थ त्याला कळला. दानीएल १०:१.

पाया घालणाऱ्या सत्यांची अल्फा परीक्षा Daniel 11 मधील चौदाव्या वचनावर होती, आणि ती Millerite लोकांच्या त्याच पायाभूत परीक्षेची समांतर होती; आणि Habakkuk च्या रखवालदाराला लिहून स्पष्ट करण्याची आज्ञा देण्यात आलेल्या तक्त्यावर Millerite इतिहासातील जी एकमेव वादग्रस्त बाब दर्शविली आहे, ती हीच परीक्षा होती. 2024 मधील पायाभूत परीक्षा ही पहिल्या देवदूताच्या अवतरणाची होती, जशी August 11, 1840, 1888 आणि 9/11 यांनी दर्शविली आहे.

तो देवदूत मिखाएल म्हणूनही उतरला होता, कारण मोशेचे पुनरुत्थान करणारा मिखाएलच आहे; आणि एलियासह त्याचे पुनरुत्थान 2023 च्या शेवटच्या दिवशी झाले. त्या पुनरुत्थानाचे प्रतिकात्मक चित्रण येहेज्केल करतो, की ते चार वाऱ्यांच्या भविष्यवाणीद्वारे साध्य होते; ज्याला सिस्टर व्हाईट क्रोधित पण आवरलेला घोडा असे संबोधते, आणि तो 11 ऑगस्ट 1840 व 9/11 चा इस्लाम आहे. अल्फा परीक्षा ही पायाभूत, परीक्षक अशी बाह्य दृष्टांतदृष्टी होती. ओमेगा परीक्षा ही अंतर्गत, शिखरबिंदूची दृष्टांतदृष्टी असेल.

तिसऱ्या कसोटीने अनुसरले जाणारे अल्फा आणि ओमेगा का असावे? हाच तो मुद्दा आहे जो मी अधोरेखित करीत आहे. २०२४ मधील अल्फा बाह्य परीक्षणाचे दर्शन हे तीन कसोट्यांपैकी पहिले आहे. त्या पायाभूत कसोटीत उत्तीर्ण होणे आवश्यक आहे, जेणेकरून शिखरस्थ ओमेगा कसोटीत सहभागी होता येईल. त्या दोन कसोट्यांचे भविष्यसूचक स्वरूप तिसऱ्या कसोटीपेक्षा भिन्न आहे. तिसरी कसोटी ही लिटमस कसोटी आहे, जी उमेदवाराने मागील दोन पायऱ्या खरोखरच पार केल्या आहेत की नाही हे प्रदर्शित करते.

पहिली कसोटी ही पाया आहे, आणि दुसरी कसोटी म्हणजे पूर्ण झालेले मंदिर आहे. मंदिराचा पाया बाबेलमधून बाहेर पडण्यासाठीच्या पहिल्या फर्मानाच्या इतिहासकाळात घातला गेला. दुसऱ्या फर्मानाच्या इतिहासकाळात मंदिर पूर्ण झाले. तिसरे फर्मान वेगळे होते; कारण त्या फर्मानात यहुदाच्या राष्ट्रीय सार्वभौमत्वाची पुनर्स्थापना झाली, ज्यामुळे त्यांना दिवाणी आणि धार्मिक अपराधांवर खटला चालविण्याचा अधिकार प्राप्त झाला. न्याय तिसऱ्या फर्मानात पुनर्स्थापित होतो. २०२४ मध्ये, मूलभूत अल्फा कसोटीने धूळ-झाडू माणसाच्या जवळजवळ रिकाम्या आभासी खोलीतील लोकांना वेगळे केले.

ओमेगा परीक्षा ती आहे जिथे मंदिर पूर्ण होते, ज्याचे प्रतिक शिरोमणी दगड बसविण्यात दाखविले आहे. मंदिराची पूर्णता ही विजयी मंडळी आहे, जी कोंड्याची काढणी झाल्यावर स्थापन होते. मिलरच्या स्वप्रात मंदिराची पूर्णता तेव्हा झाली, जेव्हा रत्ने पुन्हा मोठ्या पेटीत टाकली गेली, “त्यांना टाकणाऱ्या मनुष्याच्या कोणत्याही दिसणाऱ्या वेदना न होता.” मिलरने माती झाडणारा मनुष्य मोठ्या पेटीत रत्ने टाकत असल्याची ओळख करून दिल्यानंतर, तो आपली

साक्ष या शब्दांनी समाप्त करतो, “मी अत्यंत आनंदाने आरोळी ठोकली, आणि त्या आरोळीने मला जाग आली.”

हे लक्षात घ्या की मिलरचा जागृत करणारा मोठा आक्रोश “आनंदाने” सामर्थ्यवान करण्यात आला होता. जोएलमधील ज्यांच्याकडे “नवीन द्राक्षारस” आहे त्यांचे प्रतीक आनंद आहे, आणि त्या इतर द्राक्षारस पिणाऱ्यांवर “लज्जा” येते, ज्यांना त्या नवीन द्राक्षारसापासून तोडून टाकण्यात आले आहे. मिलरला जागृत करणारा मध्यरात्रीचा आक्रोश, मळ झाडणारा मनुष्य रत्ने मोठ्या पेटीत टाकतो त्यानंतर येतो. मोठी पेटी त्या रत्नांनी भरलेली आहे जी कचऱ्यापासून वेगळी करून त्या पेटीत टाकण्यात आली आहेत; आणि ती पेटी एकाच वेळी एक लाख चव्वेचाळीस हजारांचे मंदिर, तसेच मध्यरात्रीच्या आक्रोशाचा संदेश आहे. मंदिर दुसऱ्या हुकुमनाम्यात, किंवा दुसऱ्या देवदूतात, किंवा दुसऱ्या आणि ओमेगा परीक्षेत पूर्ण होते. मिलरच्या स्वप्नात, स्वर्गाची खिडक्या उघडल्या जातात तेव्हा ओमेगा परीक्षा दर्शविली जाते.

आणि मी जणू मोठ्या लोकसमुदायाचा आवाज, आणि अनेक जलप्रवाहांचा नाद, आणि प्रबळ मेघगर्जनांचा ध्वनी ऐकला, असे म्हणताना: हालेलूया; कारण सर्वशक्तिमान प्रभु देव राज्य करीत आहे. आपण आनंदित होऊ या व अत्यानंद करू या, आणि त्याला गौरव देऊ या; कारण कोकऱ्याचे विवाहसमयी आगमन झाले आहे, आणि त्याची पत्नी स्वतःला सिद्ध केली आहे. आणि तिला शुद्ध व शुभ्र अशा तलम तागाच्या वस्त्रांनी परिधान करण्याची अनुमती देण्यात आली; कारण ते तलम तागाचे वस्त्र म्हणजे संतांच्या नीतिमय कृत्यांचे प्रतीक आहे. आणि तो मला म्हणाला, लिही, धन्य ते जे कोकऱ्याच्या विवाहभोजनासाठी बोलाविलेले आहेत. आणि तो मला म्हणाला, ही देवाची सत्य वचने आहेत. प्रकटीकरण 19:6-9.

२२ ऑक्टोबर, १८४४ रोजी, “ख्रिस्ताची चार आगमने” पूर्ण झाली, आणि त्या चार आगमनांपैकी प्रत्येकाचे अधिक परिपूर्ण रीतीने पूर्णत्व लवकरच येऊ घातलेल्या रविवार कायद्यात होईल. तो मलाखी तीनमधील लेवीच्या शुद्धीकरण व पवित्रीकरणाच्या पूर्ततेत कराराचा दूत म्हणून आला. तो दानियेल ७:१३ च्या पूर्ततेत राज्य प्राप्त करण्यासाठी आला. तो दानियेल ८:१४ च्या पूर्ततेत पवित्रस्थान शुद्ध करण्यासाठी आला, आणि तो विवाहासाठीही आला. विवाह तेव्हा घडतो, जेव्हा वधूने स्वतःला तयार केलेले असते.

“जेव्हा फळ उत्पन्न होते, तेव्हा कापणी आली आहे म्हणून तो तत्क्षणी विळा चालवितो.’ ख्रिस्त आपल्या मंडळीत स्वतःचे प्रकटीकरण होण्याची उत्कट आतुरतेने वाट पाहत आहे. जेव्हा ख्रिस्ताचा स्वभाव त्याच्या लोकांमध्ये परिपूर्णपणे पुनरुत्पन्न होईल, तेव्हा तो त्यांना स्वतःचे म्हणून स्वीकारण्यासाठी येईल.” Christ’s Object Lessons, 69.

प्रेरित मार्गदर्शनानुसार, रविवारच्या कायद्याच्या संकटकाळात देवाचा शिक्का असलेले “पुरुष आणि स्त्रिया” पाहूनच “जगाला इशारा देता येऊ शकतो.”

“पवित्र आत्म्याचे कार्य म्हणजे जगाला पापाविषयी, नीतिमत्त्वाविषयी आणि न्यायाविषयी खात्री पटवून देणे. सत्यावर विश्वास ठेवणारे लोक सत्याद्वारे पवित्र केलेले आहेत, ते उच्च आणि पवित्र तत्त्वानुसार आचरण करीत आहेत, आणि देवाच्या आज्ञा पाळणारे व त्या आपल्या पायाखाली तुडविणारे यांच्यामधील विभाजनरेषा उच्च, उदात्त अर्थाने दर्शवीत आहेत, हे पाहिल्याशिवाय जगाला इशारा दिला जाऊ शकत नाही. आत्म्याचे पवित्रीकरण हे देवाचा शिक्का धारण करणारे आणि बनावट विश्रंती-दिवस पाळणारे यांच्यातील फरक अधोरेखित करते. जेव्हा कसोटी येईल, तेव्हा पशूची खूण काय आहे हे स्पष्टपणे प्रकट होईल. ती म्हणजे रविवार पाळणे होय. ज्यांनी सत्य ऐकल्यानंतरही हा दिवस पवित्र मानत राहिले, ते काळ व नियम बदलण्याचा विचार करणाऱ्या पापपुरुषाची मुद्रा धारण करतात.” Bible Training School, December 1, 1903.

जेव्हा वधू स्वतःस तयार करते, तेव्हा कापणी येऊन ठेपलेली असते. कापणीची सुरुवात पहिल्या फळांच्या गव्हाच्या अर्पणाला एक लहरी अर्पण-ध्वज म्हणून उंचावून एकत्र गोळा करण्यापासून होते. प्रथम पहिली फळे, म्हणजे प्रकटीकरणाच्या पुस्तकातील एक लाख चव्वेचाळीस हजार, यांना गोळा केले जाते; आणि त्यानंतर दुसरा कळप, म्हणजे महान समुदाय. तो ध्वज म्हणजे त्याची पराक्रमी सेना होय, आणि त्याची पराक्रमी सेना शुद्ध शुभ्र तागाच्या

वस्त्रांनी परिधान केलेली आहे. विवाहसमयी, रविवारच्या कायद्याच्या न्यायनिवाड्यापूर्वीच एक लाख चव्वेचाळीस हजारांचे मंदिर पूर्ण केले जाते, आणि ते मंदिर केवळ मिलरची मोठी पेटीच नाही, तर ते सर्व दाने, भविष्यवाणीच्या आत्म्यासहित, धारण करणारे विजयी मंडळीदेखील आहे.

आणि मी त्याच्या पायांवर त्याची उपासना करण्यासाठी पडलो. पण तो मला म्हणाला, “असे करू नकोस; मी तुझ्याबरोबरचा दास आहे, आणि तुझ्या त्या भावांपैकी एक आहे ज्यांच्याकडे येशूची साक्ष आहे; देवाची उपासना कर; कारण येशूची साक्ष ही भविष्यवाणीचा आत्मा आहे.” प्रकटीकरण 19:10.

एक लाख चव्वेचाळीस हजार हे ते आहेत ज्यांच्याकडे येशूची साक्ष आहे, आणि येशूची साक्ष बायबलमध्ये तसेच स्पिरिट ऑफ प्रॉफेसीमध्ये “ओळीवर ओळ” अशा रीतीने मांडलेली आहे. जेव्हा एक लाख चव्वेचाळीस हजारांची लाओडिसीयन चळवळ एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या फिलाडेल्फियन चळवळीत रूपांतरित होईल, तेव्हा ते सर्व आपली साक्ष सादर करण्यासाठी “ओळीवर ओळ” ही पद्धत वापरतील. ती साक्ष दैवी रक्त आणि मानवी साक्ष यांचे संयोग आहे.

आणि त्यांनी कोकराच्या रक्तामुळे, आणि आपल्या साक्षीच्या वचनामुळे त्याच्यावर विजय मिळविला; आणि त्यांनी मरेपर्यंत आपल्या प्राणांवर प्रेम केले नाही. प्रकटीकरण 12:11.

मानवतेची साक्ष दैवीत्वाच्या रक्तासोबत एकत्र झालेली म्हणजे मोशे आणि कोकरू यांची साक्ष होय. मोशे हा मानवता होता, ओमेगा कोकराच्या दैवीत्वाच्या रक्ताचा अल्फा. वधू स्वतःला सिद्ध करते त्या क्षणी सर्व दाने पुनर्स्थापित होतात; आणि शुभ्र तागाच्या वस्त्रांनी परिधान केलेली एक सामर्थ्यशाली सेना म्हणून ती प्रभूच्या पुढे सरकणाऱ्या सैन्याच्या ध्वजचिन्हाच्या स्थानावर उभी राहते. तो युद्धमार्गाचा कूच तेव्हाच आरंभ होतो, जेव्हा वधू सिद्ध केली जाते आणि शुभ्र वस्त्रांनी परिधान केली जाते; आणि हाच तो समय असतो, जेव्हा स्वर्गाच्या खिडक्या उघडल्या जातात, जसे त्या मिलरच्या स्वप्नात उघडल्या गेल्या होत्या.

आणि मी स्वर्ग उघडलेला पाहिला; आणि पाहा, एक पांढरा घोडा; आणि जो त्याच्यावर बसला होता त्याला विश्वासू आणि सत्य असे म्हटले गेले; आणि तो न्यायाने न्याय करतो आणि युद्ध करतो. त्याचे डोळे अग्नीच्या ज्योतीसारखे होते, आणि त्याच्या मस्तकावर अनेक मुकुट होते; आणि त्याच्यावर एक नाव लिहिलेले होते, जे त्याच्याशिवाय कोणालाही माहित नव्हते. आणि तो रक्तात बुडविलेल्या वस्त्राने परिधान केलेला होता; आणि त्याचे नाव देवाचे वचन असे आहे. आणि स्वर्गातील सैन्ये शुभ्र व शुद्ध अशा तलम तागाच्या वस्त्रांनी परिधान करून पांढऱ्या घोड्यांवर बसून त्याच्या मागे चालली. आणि त्याच्या तोंडातून एक तीक्ष्ण तलवार निघते, जेणेकरून तिच्याद्वारे तो राष्ट्रांना प्रहार करील; आणि तो त्यांच्यावर लोखंडी राजदंडाने राज्य करील; आणि तो सर्वशक्तिमान देवाच्या प्रचंड कोप व क्रोधाच्या द्राक्षरसकुंडास तुडवितो. आणि त्याच्या वस्त्रावर आणि त्याच्या मांडीवर एक नाव लिहिलेले आहे, राजांचा राजा आणि प्रभूंचा प्रभू. प्रकटीकरण 19:11-16.

जेव्हा मळ झाडणारा मनुष्य रिकाम्या खोलीत प्रवेश करतो आणि खिडक्या उघडतो, तेव्हा तो रत्ने गोळा करून ती मोठ्या ओमेगा पेटीत टाकतो. जेम्स व्हाइट त्या रत्नांची ओळख देवाच्या लोकांप्रमाणे करून देईल; परंतु विल्यम मिलर तुम्हाला सांगेल की प्रतीकांना एकापेक्षा अधिक अर्थ असतात, आणि ही रत्ने केवळ विखुरलेल्या मूलभूत सत्यांचेच नव्हे, तर उचलून धरण्यात आलेल्या मुकुटावरील विखुरलेल्या रत्नांचेही प्रतिनिधित्व करतात, जो ख्रिस्ताच्या गौरवाच्या राज्याचे प्रतीक आहे.

आणि त्यांचा परमेश्वर देव त्या दिवशी त्यांना आपल्या लोकांच्या कळपाप्रमाणे तारण देईल; कारण ते किरीटातील रत्नांप्रमाणे असतील, जे त्याच्या भूमीवर ध्वजाप्रमाणे उंचावलेले असतील. जखन्या 9:16.

रोमने दृष्टान्त स्थापन करणाऱ्या मूलभूत अल्फा चाचणीनंतरची ओमेगा व दुसरी चाचणी ही कळसशिळेची ओमेगा चाचणी आहे. ती मंदिर-चाचणीची समाप्ती आहे, जी न्यायाच्या तिसऱ्या कसोटी-चाचणीपूर्वी येते. ही चाचणी उपासकांच्या दोन वर्गांना एकमेकांपासून शुद्ध करून वेगळे करते, आणि तेलाच्या आधारावर शहाणे व मूर्ख यांना

विभक्त करते; हे तेल म्हणजे संदेश, किंवा सिस्टर व्हाइट यांनी कफरनहूम येथील सभास्थानावरील आपल्या भाष्यात ज्याप्रमाणे ओळखले आहे—“सत्याचे शब्द.”

कफरनहूम हे ते ठिकाण आहे जिथे योहान 6:66 मध्ये येशूने एका वेळी सर्वाधिक शिष्य गमावले, आणि ते शिष्य पुन्हा कधीच परतले नाहीत. ख्रिस्ताच्या काळातील शिष्यत्वाच्या सर्वात मोठ्या कसोटीप्रमाणे, कफरनहूम हे ख्रिस्ताच्या काळातील शिष्यत्वाच्या ओमेगा कसोटीचे प्रतीक आहे, आणि ती पुढे 2023 मध्ये सुरू झालेल्या त्रि-स्तरीय परीक्षेच्या प्रक्रियेमधील शिष्यत्वाच्या ओमेगा कसोटीचे प्रतिरूप ठरते. कफरनहूममध्ये, ही कसोटी स्वर्गीय भाकरद्वारे दर्शविण्यात आली होती, आणि तिने यहुदी लोकांचे अपयश उघड केले, त्यांच्या भविष्यवाणी समजून घेण्यास असमर्थतेच्या संदर्भात, कारण येशू जेव्हा नैसर्गिक गोष्टींबद्दल बोलत होता, तेव्हा त्यांचा आध्यात्मिक उपयोगार्थाने अर्थ लावला पाहिजे हे स्वीकारण्यास ते अनिच्छुक होते.

आपण या गोष्टी पुढील लेखात पुढे चालू ठेवू.

“जीवनाच्या भाकरीविषयी सभास्थानात ख्रिस्ताने केलेले प्रवचन हे यहुदाच्या इतिहासातील निर्णायक वळण ठरले. त्याने हे शब्द ऐकले, ‘जोपर्यंत तुम्ही मनुष्यपुत्राचे मांस खात नाही, आणि त्याचे रक्त पिता नाही, तोपर्यंत तुमच्यामध्ये जीवन नाही.’ योहान 6:53. त्याने पाहिले की ख्रिस्त ऐहिक नव्हे, तर आध्यात्मिक कल्याण अर्पण करीत होता. त्याने स्वतःला दूरदर्शी समजले, आणि त्याला असे वाटले की येशूला कोणताही मान मिळणार नाही, आणि तो आपल्या अनुयायांना कोणतेही उच्च पद देऊ शकणार नाही. त्याने असा निश्चय केला की तो स्वतःला ख्रिस्ताशी इतक्या निकटतेने जोडून घेणार नाही की त्याला दूर होता येऊ नये. तो लक्ष ठेवून राहिल. आणि त्याने तसेच केले.”

“त्या वेळेपासून त्याने शिष्यांना गोंधळात टाकणाऱ्या शंका व्यक्त केल्या. ...” The Desire of Ages, 719.

पहिली परीक्षा

येशूने स्वार्थी यहुदावर टाकलेल्या नजरेने त्याला हे पटवून दिले की, गुरुने त्याच्या दांभिकतेचा भेद केला होता आणि त्याच्या नीच, तुच्छ स्वभावाचे वाचन केले होते. ही यहुदाला यापूर्वी मिळालेल्यापेक्षा अधिक थेट अशी ताडना होती. त्यामुळे तो चिथावला गेला, आणि अशा रीतीने एक दार उघडले गेले ज्यातून सैतान त्याच्या विचारांवर अधिकार मिळविण्यासाठी आत शिरला. पश्चात्ताप करण्याऐवजी त्याने सूड उगवण्याची योजना आखली. आपल्या पापाची जाणीव होऊन दंशित झालेला, आणि आपला अपराध उघड झाला असल्यामुळे उन्मादाला प्रवृत्त झालेला, तो मेजावरून उठला आणि महायाजकाच्या वाड्याकडे गेला; तेथे त्याला परिषद जमलेली आढळली. तो सैतानाच्या आत्म्याने पूर्ण भरून गेला होता, आणि विवेकशून्य झालेल्याप्रमाणे वागत होता. आपल्या गुरूचा विश्वासघात करण्याबद्दल त्याला दिले जाणारे बक्षीस तीस रुपयांची नाणी होते; आणि सुगंधी तेलाच्या पेट्टीच्या किमतीपेक्षा कितीतरी कमी रकमेसाठी त्याने तारणहाराला विकून टाकले.

“आत्म्याने व आचरणाने पुष्कळ जण यहुदासासारखे दिसतात. त्यांच्या स्वभावातील डागाविषयी जोपर्यंत मौन बाळगले जाते, तोपर्यंत कोणतीही उघड शत्रुता दिसून येत नाही; परंतु जेव्हा त्यांना ताडना दिली जाते, तेव्हा कडवटपणा त्यांच्या अंतःकरणात भरून जातो.” Youth Instructor, July 12, 1900.

दुसरी परीक्षा

“वल्हांडणाच्या आधी यहुदाने याजक व शास्त्री यांच्याशी दुसऱ्यांदा भेट घेतली होती, आणि येशूला त्यांच्या हाती देण्याचा करार पक्का केला होता.... यहुदा आता ख्रिस्ताने आपल्या शिष्यांचे पाय धुतल्याच्या कृतीमुळे दुखावला गेला होता. जर येशू स्वतःला इतके नम्र करू शकत होता, असे त्याला वाटले, तर तो इस्राएलचा राजा असू शकत नव्हता. ऐहिक राज्यातील सांसारिक सन्मानाची सर्व आशा नष्ट झाली. ख्रिस्ताचे अनुसरण करून काहीही प्राप्त होणार नाही, याची यहुदाला खात्री पटली. त्याच्या मते, त्याने स्वतःला इतके खालच्या स्थितीत आणल्याचे पाहून, त्याचा त्याला नकार देण्याचा व आपण फसवले गेलो आहोत असे कबूल करण्याचा निश्चय दृढ झाला. त्याच्यावर

एका दुष्टात्म्याचा ताबा झाला, आणि आपल्या प्रभूचा विश्वासघात करण्यासाठी आपण जे कार्य करण्याचे मान्य केले होते ते पूर्ण करण्याचा त्याने निश्चय केला." द डिझायर ऑफ एजेस, ६४५.

अंतिम निर्णय

आपला हेतू उघड झाल्यामुळे आश्चर्य व गोंधळाच्या अवस्थेत यहुदा घाईघाईने खोलीतून बाहेर जाण्यास उठला. "तेव्हा येशू त्याला म्हणाला, जे करीत आहेस ते लवकर कर.... मग त्याने तो घास घेतल्यावर तो ताबडतोब बाहेर गेला; आणि रात्र होती." ख्रिस्तापासून दूर होऊन बाहेरील अंधकाराकडे वळला तेव्हा त्या विश्वासघातकासाठी ती रात्रच होती.

"हे पाऊल उचलले जाईपर्यंत, यहुदा पश्चात्तापाच्या शक्यतेच्या पलीकडे गेला नव्हता. परंतु जेव्हा तो आपल्या प्रभूच्या आणि आपल्या सहशिष्यांच्या उपस्थितीतून निघून गेला, तेव्हा अंतिम निर्णय झालेला होता. तो सीमारेषा ओलांडून गेला होता."

या प्रलोभित जीवाशी व्यवहार करताना येशूची दीर्घसहनशीलता अद्भुत होती. यहुदाला वाचविण्यासाठी जे काही करता आले असते, त्यांपैकी काहीही अपूर्ण ठेवले गेले नव्हते. त्याने आपल्या प्रभूचा विश्वासघात करण्याचा दोनदा करार केल्यानंतरही, येशूने त्याला पश्चात्तापाची संधी दिली. विश्वासघातकाच्या अंतःकरणातील गुप्त हेतू उघड करून, ख्रिस्ताने यहुदाला आपल्या देवत्वाचा अंतिम व ठाम पुरावा दिला. हा त्या खोल्या शिष्याला पश्चात्तापासाठी दिलेला शेवटचा आह्वान होता. ख्रिस्ताच्या दैवी-मानवी अंतःकरणाला करता येईल असे एकही विनवणीचे आवाहन बाकी ठेवले गेले नव्हते. हट्टी अभिमानाने परतवून लावलेल्या दयेच्या लाटा, जिंकून घेणाऱ्या प्रेमाच्या अधिक प्रबळ भरतीसह पुन्हा परत आल्या. परंतु आपल्या अपराधाचे उघड होणे पाहून आश्चर्यचकित व भयभीत झाल्यावरही, यहुदा आणखी अधिक निर्धाराने उभा राहिला. संस्कारमय भोजनातून तो विश्वासघाताचे कार्य पूर्ण करण्यासाठी बाहेर गेला.

"यहुदावर शाप उच्चारताना, ख्रिस्ताचा आपल्या शिष्यांप्रती दयेचाही एक हेतू होता. अशा रीतीने त्याने त्यांना आपल्या मशीहत्वाचा परमोच्च पुरावा दिला. 'हे घडण्यापूर्वीच मी तुम्हांला सांगतो,' तो म्हणाला, 'जेणेकरून ते घडून आल्यावर तुम्ही विश्वास धराल की मी आहे.' जर येशूने आपल्या वर काय येणार आहे याविषयी उघड अज्ञान असल्याप्रमाणे शांतता राखली असती, तर शिष्यांनी कदाचित असा विचार केला असता की त्यांच्या गुरूकडे दैवी पूर्वज्ञान नव्हते, आणि तो आश्चर्यचकित होऊन त्या खुनी जमावाच्या हाती सापडला व विश्वासघाताने त्यांच्या ताब्यात देण्यात आला. एक वर्षापूर्वी, येशूने शिष्यांना सांगितले होते की त्याने बारा जणांची निवड केली आहे, आणि त्यांपैकी एक सैतान आहे. आता यहुदाला उद्देशून त्याने बोललेले शब्द, ज्यांत त्याच्या विश्वासघाताची गोष्ट त्याच्या गुरूला पूर्णपणे माहित असल्याचे दिसत होते, ते त्याच्या अपमानकाळात ख्रिस्ताच्या खऱ्या अनुयायांचा विश्वास दृढ करतील. आणि जेव्हा यहुदाचा त्याच्या भयंकर अंतास सामना झाला असता, तेव्हा येशूने त्या विश्वासघातकावर उच्चारलेला शाप त्यांना आठवला असता." द डिझायर ऑफ एजेस, 653-655.